

§ 1. Studium wychowania fizycznego w szkole wyższej lub wyższej szkole zawodowej oraz klub uczelniany Akademickiego Związku Sportowego realizują swoje zadania na terenie szkoły korzystając w zasadzie z tych samych urządzeń sportowych i tej samej kadry szkolącej.

§ 2. Studium wychowania fizycznego i klub Akademickiego Związku Sportowego powinny wspólnie:

- 1) ustalać perspektywiczne i okresowe plany współdziałania w zakresie wychowania fizycznego, sportu i turystyki oraz wspólnych zadań programowych w tym zakresie, opierając się na zaleceniach właściwego dla danej szkoły resortu i Zarządu Głównego Akademickiego Związku Sportowego;
- 2) realizować w granicach właściwości wnioski, wysunięte na podstawie przeprowadzonych wspólnie analiz w zakresie:
 - a) stosowanych metod pracy,
 - b) sprawności fizycznej studentów,
 - c) poziomu szkolenia sportowego studentów oraz osiągniętych przez nich rezultatów sportowych,
 - d) udziału studentów w zawodach sportowych i turystycznych,
 - e) stanu zdrowotnego studentów,
 - f) stanu liczebnego członków klubu uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego;
- 3) analizować okresowo pracę kadry szkolącej klubu uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego i jej przydatność do prowadzenia treningu sportowego oraz występować w uzasadnionych wypadkach do władz Akademickiego Związku Sportowego o doszkolenie lub wymianę tej kadry;
- 4) zapewniać w granicach posiadanych środków budżetowych urządzenia i sprzęt sportowy do prowadzenia za-

jęć wychowania fizycznego oraz dla rozwoju działalności sportowej;

- 5) dbać o należyty stan urządzeń sportowych oraz o prawidłową i systematyczną konserwację sprzętu i urządzeń sportowych;
- 6) wyrażać wśród studentów poszanowanie dla mienia społecznego.

§ 3. Współdziałanie klubu uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego ze studium wychowania fizycznego powinno także przejawiać się w utrzymywaniu stałej więzi organizacyjnej, polegającej na:

- 1) udziale przedstawiciela zarządu klubu uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego — na zaproszenie kierownika studium wychowania fizycznego — w ogólnych zebraniach pracowników studium wychowania fizycznego;
- 2) udziale przedstawiciela studium wychowania fizycznego w posiedzeniach zarządu klubu uczelnianego i międzyuczelnianego Akademickiego Związku Sportowego — na zaproszenie prezesa właściwego klubu;
- 3) organizowaniu wspólnych narad pracowników studium wychowania fizycznego i członków zarządu klubu uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego poświęconych interesującym je problemom, a w szczególności w zakresie:
 - a) koordynowania zamierzeń dotyczących szkolenia i organizacji czynnego wypoczynku, akcji obozowej i turystycznej,
 - b) ustalenia jednolitego kalendarza imprez sportowych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: w z. E. Krassowska
Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki: W. Reczek

128

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 6 maja 1965 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ruchu na drogach publicznych.

Na podstawie art. 14 pkt 1, art. 17 ust. 3 i 4 oraz art. 20 ust. 5 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1962 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 61, poz. 295) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 44 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisów ust. 1—6 nie stosuje się do pojazdów szynowych oraz pojazdów Sił Zbrojnych określonych w § 169 ust. 3.”;
- 2) w § 60 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeden koń powinien być zaprzężony pomiędzy dwa dyszle (hołoble). Prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) mogą zezwolić na używanie na swoim terenie pojazdów zaprzęgowych, w których jeden koń jest zaprzężony do wozu z jednym dyszlem, pojazdy takie jednak nie mogą być używane na drogach przeznaczonych do ruchu międzynarodowego (oznaczonych znakami z literą E i z numerem drogi międzynarodowej) oraz na drogach państwowych oznaczonych znakami szlaku drogowego z numerem jednocyfrowym lub dwucyfrowym.

Prezydya Wojewódzkich Rad Narodowych w Krakowie i w Rzeszowie mogą dopuścić, w terminie do dnia 31 grudnia 1966 r., używanie pojazdów zaprzęgowych, w których jeden koń jest zaprzężony do

wozu z jednym dyszlem, również na drogach przeznaczonych do ruchu międzynarodowego oraz na drogach państwowych oznaczonych znakami szlaku drogowego z numerem dwucyfrowym.”;

- 3) w § 93 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Oprócz symboli przewidzianych na znakach określonych w § 94 mogą być stosowane odrębne symbole dla wskazania zakazu wjazdu wózków rowerowych lub wózków ręcznych.”;
- 4) w § 104 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tło znaku szlaku drogowego jest koloru czerwonego, liczby koloru białego i obrzeże koloru czarnego; na drogach warunkowo udostępnionych dla ruchu pojazdów przekraczających dopuszczalny ciężar całkowity lub nacisk osi obrzeże znaku składa się z białoczarnych kwadratów.”;
- 5) w § 120 ust. 1 wyrazy „podające potrzebne użytkownikom dróg informacje” zastępuje się wyrazami „znaki podające informacje potrzebne użytkownikom dróg”;
- 6) w § 168 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do przyczep mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 123—145 i 147—153.”;
- 7) w § 173 ust. 3 wyrazy „hamulec motocykla” zastępuje się wyrazami „hamulce motocykla”;
- 8) w części IV:
 - a) dział zatytułowany: „Warunki techniczne dopuszczenia przyczep do ruchu na drogach publicznych” oznacza się jako dział III,
 - b) dział zatytułowany: „Warunki techniczne dopuszcze-

- nia maszyn samobieżnych do ruchu na drogach publicznych" oznacza się jako dział IV;
- 9) w części V po oznaczeniu „Dział I” dodaje się wyrazy „Przepisy wstępne”;
- 10) w § 206 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) prawo jazdy kategorii II — odpowiada uprawnieniom klasy B, C i E”;
- 11) w § 213 ust. 2 dodaje się na końcu wyrazy „a kierowcom pełniącym służbę w Milicji Obywatelskiej — na wniosek właściwego organu Milicji Obywatelskiej”;
- 12) w § 215:
a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Kierowcom nie przestrzegającym przepisów o ruchu na drogach publicznych właściwy do spraw komunikacji organ prezydium powiatowej rady narodowej (§ 210) udziela ostrzeżenia na podstawie orzeczenia kolegium karno-administracyjnego, wydanego w sprawie naruszenia przez kierowcę przepisów o ruchu drogowym; udzielenie ostrzeżenia następuje przez wymianę karty ostrzeżeń A na kartę B, a karty ostrzeżeń B na kartę C. Kierowcom w czynnej służbie wojskowej ostrzeżenia udziela się na wniosek właściwego organu wojskowego.”;
- b) w ust. 5 skreśla się wyrazy „przypadki uzasadniające udzielenie ostrzeżeń”;
- 13) w § 239 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Ministrowie Komunikacji i Spraw Wewnętrznych mogą skrócić do jednego roku, w okresie do dnia 31 grudnia 1966 r., czas praktyki zawodowej w stosunku do wszystkich kierowców posiadających prawo jazdy kategorii III, a ubiegających się o prawo jazdy kategorii II, oraz mogą zastosować w tym okresie inne odchylenia od przepisów §§ 194—196 dotyczące uprawnień do kierowania, praktyki i przeszkolenia.”;
- 14) w § 241 wyrazy „zarejestrowanych przed dniem 1 stycznia 1965 r.” zastępuje się wyrazami „zarejestrowanych po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 1966 r.”;
- 15) w § 243 ust. 1:
a) w pkt 2 wyrazy „od dnia 1 stycznia 1965 r.” zastępuje się wyrazami „od dnia 1 stycznia 1966 r.”,
b) w pkt 4 po wyrazie „zarejestrowanych” oraz w pkt 6 lit. b), w pkt 7 i w pkt 9 po wyrazie „rejestrowanych” dodaje się wyrazy „po raz pierwszy”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
- Minister Komunikacji: *P. Lewiński*
Minister Spraw Wewnętrznych: *w z. R. Dobieszak*

129

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKI I TECHNIKI

z dnia 7 maja 1965 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych.

1. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o zmianie ustawy o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 14, poz. 100) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1961 r. Nr 12, poz. 60 i z 1965 r. Nr 14, poz. 100) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) art. 35, art. 36 i art. 40 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60) w brzmieniu:

„Art. 35. 1. Instytuty naukowe i naukowo-badawcze istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy poza szkołami wyższymi i Polską Akademią Nauk, działające na podstawie ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 5, poz. 38) lub na podstawie art. 47 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1956 r. Nr 45, poz. 205), lub też na podstawie przepisów szczególnych, stają się instytutami w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

2. W ciągu roku od dnia wejścia w życie ustawy ministrowie sprawujący nadzór nad instytutami, o których mowa w ust. 1, dostosują ich organizację i zasady działania do przepisów ustawy.

3. Stosunek pracy pracowników zatrudnionych w instytutach, o których mowa w ust. 1, w dniu wejścia w życie ustawy pozostaje bez zmiany. Stosunek ten może być zmieniony lub rozwiązany na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie.

Art. 36. 1. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy zajmują w instytucie:

- 1) stanowisko dyrektora, nie odpowiadając wymogom art. 9 ust. 3, albo
2) inne stanowiska wymagające zgodnie z ustawą i przepisami wydanymi na podstawie art. 29 obsadzenia przez pracowników naukowo-badawczych, nie posiadając tych kwalifikacji

— mogą pełnić funkcje na tych stanowiskach do dnia 31 grudnia 1965 r.

2. Stosunek pracy z pracownikami, wymienionymi w ust. 1, może być rozwiązany w trybie przewidzianym w niniejszej ustawie, z tym że brak kwalifikacji uważa się za okoliczność, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 6.

3. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy zajmują w instytucie stanowiska pracowników nauki, zachowują przysługujące im dotychczas uprawnienia, uzyskane na mocy obowiązujących przepisów, aż do czasu weryfikacji, przeprowadzonej zgodnie z art. 16—18, nie dłużej jednak, jak do dnia 31 grudnia 1965 r.

Jednakże:

- 1) osoby posiadające stopień naukowy lub tytuł naukowy docenta albo tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego lub zwyczajnego, będące w dniu wejścia w życie ustawy samodzielnie pracownikami nauki w instytucie, nabywają wszystkie uprawnienia oraz charakter samodzielnych pracowników nauki bez weryfikacji (art. 16 ust. 2),
2) osoby posiadające stopień naukowy doktora oraz osoby, które ukończyły studia wyższe z tytułem magistra, magistra-inżyniera, lekarza lub z tytułem równorzędnym, będące w dniu wejścia w życie usta-